Bu özel sayı YURT İÇİ KARGO işçilerince hazırlanmıştır

DİRENDİK, DİRENECEĞİZ KAZANACAĞIZ

"Demokrasi rüzgarları"nın estiği "iş barışı" "uzlaşma" gibi kavramların moda olduğu günümüzde işçi düşmanları işçi haklarına saldırmaya devam ediyor.

Yurt İçi Kargo İşçileri toplumun genelinin haksızlıklara karşı duyarsız olduğu bir dönemde tüm olumsuz koşullara rağmen onurlu ve öğretici bir direniş sergiliyor

Yurt İçi Kargo AŞ, bir özel paket ve koli taşıma şirketi. Yurt İçi Kargo'nun patronu, başta MEF Dersanesi olmak üzere pek çok şirketin de sahibi olan İbrahim Arıkan. '82 yılında tek bir şube ve sınırlı sayıda araçla kargoculuğa başlayan Arıkan, bugün Türkiye çapında 223 şubesiyle kargo taşımacılığında önemli bir paya sahip (Kuruluşunda yatırım miktarı 5 milyon lirayken bugün 200 milyar TL). Geçtiğimiz 9 yıl boyunca Arıkan'ın kar grafiği sürekli yükselirken Yurt İçi Kargo adeta bir para makinesine dönüşmüş durumda.

Tablo bu olunca, sadece günlük karı yüzmilyonlarla ölçülen bir şirkette, işçilerin iyi koşullarda ve dolgun ücretlerle çalıştığını düşünebilirsiniz. Ama yanılırsınız. Çünkü bu sürekli yükselen kar grafiğinin ardında işçiler üzerinde kurulan azgın bir sömürü ağı var. Öyle ki, Yurt İçi Kargo'da işçiler günde 16-17 saat, fazla mesai ücreti isteyemeden ya da çalışmayacağım deme şansı olmaksızın çalıştırılırlar. "Fazla mesaiye gönüllü kalıyorum" yazılı kağıtları imzalamak zorunda bırakılırlar. Hem de ortalama 750 bin lira gibi komik ücretler karşılığında. İşçilerden "Yardımlaşma Sandığı" adı altında zorla toplanan paralar ne hikmetse işçilerin ihtiyacı olduğunda kullanılamaz. Sosyal haklar, patronla "iyi geçinmenin" "uslu çocuk" olmanın bedelidir. İşçiler sıfırın altı derecelerde, sağlıksız koşullarda çalıştırılırlar. Çalışma koşulları 12 Eylül yasalarını bile aratmayacak denli baskıcı bir yönetmelikle belirlenmiştir. Başınızı kaldırdığınız an ya 17. maddeden kapı önüne konursunuz ya da sürgün edilir istifaya zorlanırsınız.

İşte bugün başta İstanbul olmak üzere Türkiye'nin dört bir yanında bu olumsuz koşullara karşı sürdürülen direnişin temelleri de '88 yılında atıldı. O dönem bazı öncü işçilerin çabasıyla girişilen ve yaygınlaşan hareketlilik 70 kişiyi bulan işçi çıkartımıyla boğulmaya çalışıldı. İşten atılmaların ardından içine düşülen sessizlik döneminde baskılar daha da yoğunlaştırıldı. Mücadelenin gelişiminin yanında işçi çıkartımı da sürekli yaşanıyordu. Sürgünler ve 17. madde Arıkan'ın elinde keskin bir kılıçtı. Buna rağmen işçilerde içten içe gelişen tepki, kendini dışa vurmakta gecikmedi. '91 yılına gelindiğinde tepkiler doruğa ulaştı. İlk eylemler aktarma merkezlerinde şoför-

TÜMTİS Genel Başkanı Sabri Topçu:

"Haklar Mücadelesiz Alınamaz"

"... İşçi sınıfının sendikalaşma taleplerine işveren, diğer işkollarında olduğu gibi kara taşımacılığında da azgınca saldırılarıyla yanıt verdi. (..) Sendikasızlaştırmanın politika olduğu günümüzde, bu politikanın araçları olarak da önce iş yasasının 13 ve 17. maddeleri ile müteahhit - taşeron sistemi kullanılmaktadır. (..) Hiç bir hakkın mücadelesiz alınmadığı, alınamadığı gerçeğinden hareketle, çalışan tüm kesimlerin sendikal güvenceden yararlanması için işçilerin sınıf mücadelesini yükseltmesini istiyor, demokratik kitle örgütlerinin ve basının da koşulsuz destek vermesini bekliyoruz..."

İŞÇİLERİN SESİ

15 Ocak 1992 Özel Sayı: 16 Sahibi: Ali ATEŞOĞULLARI
Yazı İşleri Müdürü: Adnan CANSIZ
Prof. İ. Gürkan Cad. 3 / 5 Cağaloğlu - İst. Tel: 512 50 35
Fiyatı: 500 TL.- Basıldığı yer: Sonhavadiş Matbaası

İŞÇİLERİN SESİ OLARAK YURT İÇİ KARGO PATRONLARININ İŞÇİ HAKLARINA YÖNELİK SALDIRILARINI PROTESTO EDİYORUZ. İŞÇİ DÜŞMANI BU TAVİR DEVAM ETTİĞİ SÜRECE GAZETEMİZİN KARGO İŞLERİNDE YURT İÇİ KARGO'YU KULLANMAYACAĞIZ TÜM KİŞİ VE KURULUŞLARI DA BU ŞİRKETİ PROTESTOYA DAVET EDİYORUZ.

lerin kontak kapatmasıyla başladı. Bu eylem bütün olumsuz koşullara, azgın sömürüye 'dur' demenin ilk etkili adımıydı. Hemen ardından 16 şoför, yine 17. maddeden atıldı. Arıkan işçi atmakla da kalmayıp 17. maddeye dayanarak kıdem, ihbar tazminatları vs. hakları da gasp ederken, diğer yandan 91'in 2. altı ayı için %20, 70 kişiye de 3000 TL. ücret zammı(!) vererek işçileri susturmaya çalıştı. Ancak Arıkan'ın bu çabası işçilerin tepkilerini, seslerinin birleşmesini engelleyemedi. Ve TÜMTİS sendikasında örgütlenme doğrultusundaki çabalar daha fazla işçiye yayılarak yoğunlaştı. Bu kez 27 işçi işten çıkartıldı. Bu durum bardağı taşıran damla oldu ve yüzlerce kargo işçisinin bugün de dişe diş süren direnişi başladı. Atılan işçilerin çalışma haklarına sahip çıkıp mücadeleye önderlik etmesiyle ve TÜMTİS sendikası yöneticilerinin kararlı tavrıyla başlayan direniş sürecinde ilk olarak İstanbul'da çalışan kargo işçilerinden 400'ünün katıldığı bir toplu vizite eylemi oldu. Ve 400 işçi o gün Aksaray'daki bölge müdürlüğünün önünde **"Atılanlar alınsın başka çare yok" "Sendika hakkımız engellenemez"** sloganlarıyla Arıkan'ı ve yöneticileri uyardı. Bu eylem kargo işçisinin örgütlenme ve insanca yaşama mücadelesinde önemli bir kilometre taşı oldu. Mücadelenin eriştiği kitlesellik işçilerin haklılığının ve kararlılığının en açık göstergesiydi. Bu eylem aynı zamanda Arıkan'ın telaşını ve paniğini de arttırdı. Birkaç gün sonra 27 işçiye 17'ye 2'den atılan 135 kişi daha eklendi. Demokrat(!) geçinen, İnsan Hakları Derneği'ne üye olma ikiyüzlülüğünü gösteren (Genel Md. Yard. Veysel Selen gibi) Yurt İçi Kargo yetkilileri, işçilerin en doğal hakkı olan sendikalaşma talebine işçi kıyımıyla cevap veriyordu. Ama patronların evdeki hesabı çarşıya uymadı. İşçiler susmadı, mücadele hız kazandı. Hatta yapılan haksızlıkları hazmedemeyen kimi şube müdürleri de istifa ederek bu sürece katıldılar. Atılmaların hemen ardından şubelerde çalışmakta olan işçiler iş yavaşlatırken, atılanlar şubeleri önünde beklemeye başladılar. İşçiler bu süreçte patron baskısına, soğuğa yağmura, gözaltılara rağmen yılmadı. Yüzlerce kargo işçisinin katıldığı toplantılarda gelişmeler değerlendirildi, işçiler arasından direnişin örgütlenmesiyle sorumlu komite belirlendi. Yapılan değerlendirme toplantılarından biri sonrasında 200 işçi aynı akşam SWİSS OTEL'DE 500 milyon lira salon kirası vererek oğluna düğün yapan Arıkan'ı, üzerinde **"Atılan işilerden Arıkan'a"** yazılı siyah bir çelenkle "ziyaret" ettiler. Gerçi Arıkan çelengi kabul etmedi ama, işçiler insanca yaşamak, çalışmak talebine karşı kendilerini işten çıkartan Arıkan'ın, kendi sırtlarından kazandığı paralarla nasıl keyfettiğini gördüler. Arıkan'a son uyarı ise 31 Aralık günü Beşiktaş MEF Dersanesi önündeki basın açıklamasıyla yapıldı. Arıkan'ın olumsuz tavrı devam edince, 6 Ocak'ta, alınan kararlar doğrultusunda 3 aktarma merkezi önünde (Altunizade, Levent, Topkapı) atılanı atılmayanıyla yaklaşık 400 işçinin işi durdurma direnişi başladı. Bu süreçte işçiler, kadınıyla erkeğiyle tek yumruk olup Arıkan'ın çeşitli saldırılarına göğüs gerdiler. Aktarma merkezlerinin önünde bekleyen yüzlerce işçiye aldırmaksızın polis korumasıyla kargo giriş çıkışı yaptıran Arıkan'ın araçlarının önüne dikilen işçiler **"Bizi ezmeden geçemezsiniz"** diyerek karşı koydular. Her 3 aktarma merkezi önünde yaşanan joplu tekmeli polis saldırısına, gözaltılara karşın işçiler bıkmadan, korkmadan direnmeye, beklemeye devam ettiler. Polis'ten jop tekme yiyen işçiler geri çekilmediler. Gözaltına alınanlar, bırakılır bırakılmaz direnmeye koştular. Soğuk havaya, olumsuz koşullara rağmen gece gündüz direniş alanını terketmeyip beklediler. Patronun vaadlerine kanıp çalışmaya gelen işçilerle tek tek konuşup ikna etmeye çalıştılar. Şubeleri dolaşıp durumu anlattılar, arkadaşlarını direnişe aktif destek vermeye çağırdılar. Aktarma merkezlerinin önünü direniş evine çeviren işçiler, bu süreçte ortak yaşamanın güzelliklerini de sergilediler. Arıkan'ın "Bunlar malıma zarar verecekler" yalanları da işçilerin oluşturduğu bu disiplinli, organizeli ortak yaşayışla ve işyerlerine, iş araçlarına sahip çıkmalarıyla boşa çıkartıldı.

Bu sürede çevre işyerlerinden işçilerin, bazı sendika yöneticilerinin, çeşitli demokratik kitle örgütlerinin ve ailelerin destek ziyaretleri direnişçilere güç ve moral veren olaylar oldu.

6 Ocak sabahı başlayan direniş bugün aynı kararlılıkla sürüyor. Arıkan ise Semaş sürücü kursunda bir haftada eğitilen 200 işçiyi şubelere dağıtarak direnişi kırmaya, işçiyle işçiyi karşı karşıya getirmeye çalıştı. Ancak kargo işçileri yeni gelen işçileri, direnişin amacını, yaşadıkları haksızlıkları anlatarak, **"İŞÇİLER BURAYA, ÖZGÜRLÜK, KARDEŞLİK BURADA"** diye haykırarak karşıladılar. Bunun üzerine 120 yeni işçi direniş kırıcı olmayı reddederek geri döndü. Diğerleri polis korumasında ve copların gölgesinde çalıştırılmasına rağmen kargo işçileri gerektiğinde giriş çıkış yapan arabaların önüne yatarak, kolkola barikatlar kurarak direndiler.

Bütün bu zorluklara karşın kargo işçilerinin haklı direnişi, başta Ankara, İzmir, Adana olmak üzere, G.Antep, Hatay , Batman, Urfa , Diyarbakır, Bursa ve Trakya'nın büyük bir bölümüne yayılıyor. İş durdurma, aktarma merkezlerinin önlerinde bekleme, toplu viziteye çıkma eylemleriyle birlikte sendikaya üye olanların sayısı hızla çoğalırken, Arıkan'ın çaresizliği artıyor. Ve yeniden 17. maddeye sarılıp diğer illerden de işçi çıkartıyor , polisten güç almaya çalışıyor.

İşçilerse birlikteliklerine, örgütlülüklerine, haklılıklarına dayanarak direniyor. Ve kargo işçilerinin şu haykırışı Arıkan'ın yüzüne şamar gibi iniyor: **DİRENDİK, DİRENECEĞİZ, KAZANACAĞIZ!**

Ülke çapında demokrasi(!) rüzgarlarının estirildiği, işçi kıyımının keyfi olmaktan çıkarılacağının söylendiği, karakolların pembe olacağının vaadedildiği bir ortamda kargo işçileri patron-polis ittifakına karşı dişe diş bir mücadele veriyor. Bugüne dek birbirlerinin yüzünü görmemiş, birlikte iki lokma yememiş, çoğu ilk kez işçilik yapan bu insanlar örnek bir mücadele veriyorlar. Sendikanın ancak işçilerin örgütlü iradesiyle, işçilerle kolkolayken güçlü olabileceğini göstererek de örnek oluyorlar.

Şimdi görev bu örnek direnişe destek olmaktır. Başta diğer sendikalar, çevre fabrikalardaki işçiler olmak üzere işçi dostu herkesin kargoculara omuz vermesi gerekiyor. Kağıt üzerinde kalan hakları gerçek anlamda kazanabilmenin ve ileriye taşımanın, sadece Arıkan'ı değil, O'nun zihniyetini dize getirmenin tek yolu böylesi bir birlikte mücadeleden geçiyor. Bugün direnen, kargo işçilerinin ve tüm işçi sınıfının kazanabilmesinin yolu da bu.

Direnişin sekizinci günü.. Levent'teki aktarma merkezi önüne çadırlar kurulmuş. Orta yerdeki soba soğuğu engelleyemiyor ama yüreklerin, türkülerin sıcaklığı sarıyor çevreyi.. Sivil polisler aralarına girmeye çalıştığında hep bir ağızdan türkü söylüyorlar. "Kanun adamlarını" yürek çağrısı türküler kaçırtıyor. Ve ekmeğin her lokması paylaşılıyor, ağız dolusu gülünüyor direniş evlerinde..

KAMUOYUNA,

Yurt İçi Kargo İşçilerinin keyfi işçi çıkartımına karşı başlattığı haklı direnişi destekliyoruz.

BELEDİYE-İŞ (Genel Merkez)
DERİ-İŞ (Genel Merkez)
HABER-İŞ (İst. Şb.)
HAVA-İŞ (Genel Merkez)
PETROL-İŞ (Genel Merkez)
LASPETKİM-İŞ (Genel Merkez)
TES-İŞ (İst. 1 No'lu Şb.)

DİSK :
BASIN-İŞ (Genel Merkez)
DEV SAĞLIK-İŞ (Genel Merkez)
İLERİCİ DERİ-İŞ (Genel Merkez)
KERAMİK-İŞ (Genel Merkez)
SİNE-SEN (Genel Merkez)
YERALTI MADEN-İŞ (Genel Merkez)

EĞİT-SEN (Genel Merkez)
TÜM-BEL-SEN (Genel Merkez)
TÜM-RAY-SEN (Genel Merkez)
TÜM-SAĞLIK-SEN (Genel Merkez)

ERCAN KANAR (İHD İst. Şb. Bş.)

İÖDF
(İst. Öğrenci Dernekleri Fed.)